

ใบความรู้ที่ ๖.๒ เรื่อง การเขียนจดหมาย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง นำชื่นชม นำเชิดชู
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ชวนคิดคุณค่าวรรณศิลป์ (๑)
รายวิชา ภาษาไทย ๒ รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

จดหมายส่วนตัว

เป็นจดหมายที่ติดต่อกันกับคนที่เราค้นเคย เช่น จดหมายถึงเพื่อน พ่อ แม่ ญาติผู้ใหญ่ เป็นจดหมายที่มีความเป็นส่วนตัว ใต้ถามทุกข์สุข แม้ว่าในปัจจุบันจะมีช่องทางสื่อสารทางอื่นๆ ที่สะดวกรวดเร็วกว่าจดหมาย แต่การเขียนจดหมายก็ยังเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นที่นักเรียนต้องรู้ เพราะเป็นพื้นฐานในการเขียนจดหมายประเภทอื่นๆ ด้วย

ส่วนประกอบของจดหมายทั่วไป

๑. สถานที่เขียน เช่น ชื่อสถานที่ หรือที่อยู่ครบถ้วนสมบูรณ์
๒. วัน เดือน ปีที่เขียนจดหมาย
๓. คำขึ้นต้น ต้องเหมาะสมกับระดับของผู้รับ เช่น เขียนถึงคุณครู ถึงพ่อ แม่ ญาติผู้ใหญ่ เขียนถึงพระสงฆ์ คำขึ้นต้นจะแตกต่างกัน
๔. เนื้อความจดหมาย สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเขียน และใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับของผู้รับ
๕. คำลงท้าย ต้องถูกต้องตามระดับของผู้รับ
๖. ชื่อผู้เขียนจดหมาย ถ้าใช้ลายมือชื่อ (ลายเซ็น) ต้องมีวงเล็บชื่อ-นามสกุล ตัวบรรจงกำกับด้วย

การใช้คำลงท้ายที่เหมาะสมตามสถานะของบุคคล

ผู้รับจดหมาย	คำขึ้นต้น	คำลงท้าย
พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย	กราบเท้า..ที่เคารพอย่างสูง	ด้วยความเคารพอย่างสูง
ลุง ป้า น้า อา (ญาติผู้ใหญ่)	กราบ...ที่เคารพ(อย่างสูง)	ด้วยความเคารพ(อย่างสูง)
พี่ (ญาติอาวุโสหน่อย)	พี่...ที่รัก	ด้วยความเคารพ,ด้วยความรัก
เพื่อน,น้อง	ถึง...ที่รัก น้อง....ที่รักที่รัก	ด้วยความรัก, รัก ด้วยความคิดถึง,คิดถึง รักและคิดถึง
ผู้บังคับบัญชา ครู อาจารย์	เรียน...ที่เคารพอย่างสูง	ด้วยความเคารพอย่างสูง
พระสงฆ์	นมัสการ	นมัสการด้วยความเคารพอย่างสูง

ตัวอย่างจดหมาย

บ้านเลขที่ ๑๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลหัวหิน

อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๗๗๑๑๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

กราบเท้าคุณตาที่เคารพอย่างสูง

ด้วยทางกระผมหลานชายของคุณตา ได้เติบโตและใช้ชีวิตในช่วงวัยรุ่นมาได้สักพักหนึ่ง ตอนนี้ได้เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาแล้ว ได้พบเจอบุคคลมากมายและมีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตในสังคมมาจนถึงช่วงวัยหนึ่ง สิ่งแรกกระผมเคยสงสัยเกี่ยวกับการกระทำของพ่อแม่ ที่มักจะสอนให้ผมรู้คุณค่าของเงิน ความพอประมาณในการใช้เงินและการใช้สิ่งของต่างๆ ในวัยเด็ก กระผมเคยน้อยใจอยู่หลายครั้ง ที่เพื่อนมีของเล่นแพงๆ และไม่มีอะไรเหมือนคนอื่นเขา จนกระทั่งผมได้กลับไปหาคุณตาที่ต่างจังหวัดในวันนั้น คุณตาอธิบายและสอนกระผมในเรื่องของความรู้จักพอประมาณในสถานะของตนเอง พร้อมทั้งบอกกระผมให้รู้จักการเก็บออมและพอใจกับสิ่งที่มี ซึ่งคำสอนในวันนั้นกระผมยอมรับว่าไม่อาจเข้าใจได้ในทันที ว่าความสุขที่เกิดขึ้นจากความพอประมาณและความเก็บออมนั้นจะทำให้ชีวิตเราดีขึ้นได้อย่างไร จนกระทั่งในตอนนี้กระผมได้ลองปฏิบัติตามแนวคำสอนของคุณตา และเห็นว่าการเก็บออมนั้นส่งผลดีต่อกระผมเป็นอย่างมาก กระผมรู้จักจัดสรรระบบการใช้จ่ายเงิน และมีเงินเก็บส่วนหนึ่งเป็นของตนเอง เพื่อนำไปต่อยอดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และหาความรู้เพิ่มเกี่ยวกับการลงทุน ทำให้กระผมพบว่า การประมาณตนนั้น จะทำให้เราประเมินตนเองได้ ว่าควรทำอะไร ไม่ควรทำอะไร และจะใช้ทุนที่เรามีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้อย่างไร

กระผมขอขอบพระคุณคุณตาเป็นอย่างสูงที่ให้ความกรุณาอธิบายและสั่งสอนกระผมในสิ่งที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตจริงได้ ต่อจากนี้กระผมจะยึดนำแนวทางนี้ในการสอนลูกหลานต่อไป เพื่อให้เขาารู้ว่าการประมาณตนนั้น สามารถทำให้เกิดสิ่งที่ดีงามและความสุขในชีวิตได้ หวังว่ามีโอกาสกระผมจะได้กลับไปพบคุณตาที่ต่างจังหวัดในเร็ววัน

ด้วยความเคารพอย่างสูง

อานวย